

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIII. De pugna inter Christianos & Judaeos Alexandriae facta, & de Cyrilli
Episcopi adversus Praefectum Orestem simultate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

περιχείσας ἐγλαφυρεῖ περιβούλαιην
σωτονοι φέρειν τὸν αἰλανθίνον μηνόντες
εἰς τὸν νησιά τῶν ναυάλιανῶν ἐκκλησίας
Πάτοντος καλέσην, εἰς ταῦτα καὶ θρισσῶν
ἐτάπη.

Κεφ. 1γ'.

περὶ τὸν αἰλανθίνον μηνόντες μάχης μεταξὺ χριστιανῶν καὶ
ιουδαίων, τὴν Φθινοπώνυμον προς τὸν υπαρχού-
σεῖν σφροτές.

Τόπος ὁ τὸν αὐτὸν τέτον χρόνον, καὶ τὸν
διαιρέθεντὸν τὸν αἰλανθίνον τέτονα.

A ordinaret. Cujus etiam conciones elegantes simul & acres circumferuntur. Verum Ablabius postea Nicææ Novatianorum Episcopus fuit, eodemque tempore illic Rheticam docuit.

C A P. XIII.

De pugna inter Christianos & Iudeos Alex-
andrie facta, & de Cyrilii Episcopi adver-
sus Praefectum Orestem similitate.

Sub idem tempus Judæorum gens ab Episcopo Cyrillo Alexandria ejeta est hanc ob causam. Alexandrius populus supra quam cæteri omnes, seditionibus delestat: ac si forte anfanatus fuerit, ad intoleranda facinora prorumpere solet. Neque enim impetum comprimit nisi sanguine effuso. Contigit autem tunc temporis, ut plebs illuc interesse tumultuaretur, non ex aliqua gravi ac necessaria occasione, sed ob malum quod in omnibus prope civitatibus inlevit, studium scilicet in spectandis saltatoribus. Nam cum die Sabbati Pantomimus quidam saltare solitus, maximum populi multitudinem congregaret, eo quod Iudei tum feriantes, non audiendæ legi, sed scenicis spectaculis vacarent, is dies populi factiones interesse committere consueverat. Ac tametis à Praefecto Alexandria id aliquatenus repressum fuisset, nihilominus Iudei contraria factionis hominibus infensi esse perseverarunt: & præterquam quod perpetui sunt hostes Christianorum, tum Pantomimorum causâ multo magis iisdem infesti existiterunt. Itaque cum Orestes Praefectus Alexandriæ, πολιτείας in theatro celebraret, sic autem vocare solent publicas dispositiones, adfuerunt illic etiam fautores Cyrilii, ut quid à Praefecto dispositum esset cognolcerent. Inter hos quidam fuit nomine Hierax, humilioris literaturæ magister: qui Cyrilii ferventissimus erat auditor: & in ejus concionibus plausus excitare solitus. Hunc igitur Hieracem in theatro conspicatus Judæorum populus, contestem exclamavit, non aliam ob causam cum in theatrum venisse, quam ut populum ad seditionem concitaret. Oresti vero jampridem invisa erat Episcoporum dominatio, tum quod Episcopi de potestate eorum, qui ad

X x iii

Socratis Historiae

HONORIUS
& THEOD.JUN.

350

regendas Provincias ab Imperatore missis A
erant plurimum decerpserent, tum quod
Cyrillus auctus suos explorare vellit. Cor-
reptum igitur Hieracem, publice in
theatro tormentis subjecit. Quo cognito
Cyrillus Iudeorum Primates ad se ac-
cessit, malumque eis minatur, nisi adver-
sus Christianos tumultari desinant. At
plebs Iudeorum compertis ejusmodi
minis, majore adhuc pertinacia exarsit,
multasque in perniciem Christianorum
fraudes machinati sunt. Quarum præ-
cipuam, & que in causa fuit ut Judæi
Alexandriæ pellerentur, hoc loco com-
memorabo. Signo inter se dato ut
unusquisque ipsorum annulum ex cor-
tice surculi palmei gestaret, nocturnâ
pugnâ Christianos aggredi statuunt.
Quadam igitur nocte viros ad id com-
paratos mitunt, qui per universas urbis
regiones proclament, Ecclesiam qua
Alexandri dicitur, incendio consumi.
Eâre auditâ Christiani alius aliunde ac-
currunt, ut Ecclesiam servent. Tum
Judæi impetu in illos facto, cædem
faciunt, & suis quidem qui annulos ostendebant, manus abstinentes: Christians
vero quotquot incidenter, ob-
truncantes. Orto mox die, hujus
sceleris autores minime latuerunt.
Commotus ea re Cyrus, cum ingen-
ti multitudine ad Synagogas Iudeorum
profectus, sic enim vocantur co-
rum oratoria: eas quidem ademit Iudeis,
ipso vero urbe expulit, facultates quoq;
eorum diripi à plebe permittens. Ita-
que Judæi, qui jam inde ab Alexan-
dri Macedonis temporibus urbem illam
incoluerant, tum nudi omnes ex ea
emigrarunt, & alii alio dispersi sunt. Ex
his Adamantius quidam Medicinæ
Professor, Constantinopolim profec-
tus, ad Episcopum Atticum confudit:
cumque Christianorum religionem
professus fuisse, postmodum Alex-
andriam reversus, in ea urbe do-
micum fixit. At Praefectus Ale-
xandriae Orestes hoc factum permo-
leste tulit, incredibili dolore affec-
tus, quod tanta civitas repente tot
incolarum multitudine viduata esset.
Proinde rem gestam ad Imperato-
rem retulit. Sed & Cyrus Iudeorum
sclera principi per literas si-
gnificavit: atque interim reconcili-
anda amicitia causa internuntios ad
Orestem misit. Id enim populus Ale-
xandrinus ipsum facere compulerat.

Βασιλεώς ἀρχειν τέλα βυθίων μάλιστα ἦσαν
ἐποπλεύσεν αὐτῷ τὰς διαλυπάστεις καὶ εἰληφ-
έελετε· ἀρπάσας εὗ τὸν ἵερακα δημοσίᾳ
τῷ Σεάτῳ Βασιλεῖς ἐπέβαλλε τέτονες
κνειλλος, μεταπέμπεται σὲν ιεράδαιον πρα-
τεύοντας, καὶ ὅσα εἰνός, εἰ μὴ πατασθεῖ
χειστανὸν σασιδόντες, διπτέλησε τὸ δεπτή-
θρό τῷ ιεράδαιον τὸν αἰπέλην αἰσθόμενον.
Διηνόκτορεν γέγονε καὶ μηχανᾶς ἐπενόντος
Βλαστῇ τῷ χειστανῷ, ὃν τὸν κορυφαῖσθαι
αἴπαν τὸν ξελαθῆναι αὐτὸς τὸν αἰλεξανδρεῖον
χρομάνιν, διηγήθησε σωθεμα δόνες εἰ-
λοις, δακτυλίοις φορεμα ἐπι Φοίνικῷ γεγονόν
Φλωιεῖ θαλλεῖ, νυκτομαχίαν τῷ χριστανῷ
ἐπενόντος. Εἰς μια τὴν νυκτῶν, κηρύσσεται
τὰ κλίματα τὸ πόλεως πιάς ταφεσκεναστ
Βοῶντας, ὡς οὐ ἐπάνυμος αἰλεξανδρεῖον
σοία τανεὶ καίστο τέτο αἰκέσαντες χειστα-
ἄλλος αἰλαχόθεν σωθεῖσεχεν, ὡς τὴν σκι-
σιαν τεστωθῆνες οἵτε ιεδαιοι εὐθὺς ἐπέβη-
το, καὶ αἴσθασθον, αἰλιάλων μὲν αἰπέχωμεν,
δικυνῆς σὲν δακτυλίοις ήτες τὸν αἰλεξανδρεῖον
τῷ χειστανῷ ανατρέψεις. Χρομάνις ἐπι-
εισ, τοκελαθηνονοι τὸ δέγρανθραγαμον
ἔφερεν οὐκινθεῖς οὐ κύειλθρον, σωπολληθεῖ
Ἐπὶ τὰς σωαγωγὰς τῷ ιεράδαιον αἰγαλε-
μφρος, ζτωχῷ σὲν εὐκητείας αἰπάνουμά εἰ-
το πόλεις, τὰς μὲν αἴφαιρεται σὲν τὸ ξελαθ-
τὸ πόλεως, καὶ τὰς εσιας αὐτῶν διεπαγγεῖ-
ται τὸ πλήθες αφεῖς οἱ μὲν εἰνιεδαιοι εἰ τὸ
αἰλεξανδρεῖον μακεδόνθραγαργανονοι
τὴν πόλιν, τότε αὐτῆς γυμνοι αἴταιεστα-
νέσπονται, Εἰ αἴλοις αἰλαχόδιεσταρησον α-
δαμάνιος οὐτατηκῶν λόχων Θριην, θητο-
κωντανίνε πόλιν ὄρμισας, καὶ τὸ Πηνειό-
πεσσοφυλῶν αἴθικω, ἐπαγγελμός τε χε-
διανίδην, αἴθιες οὐτερω χεισιω τὸν αἰλεξανδρεῖον
ώκησεν οὐ τοιω τὸν αἰλεξανδρεῖον παρχεσο-
της, σφόδρα ἐπὶ τῷ χρομάνῳ ἔχαλεπτην
πένθος μέγα ἐπίθετο, τηλικαύτω πόλιν εἴτε
ἀρδεια τοτεται οὐκεναθῆναι αἰθρώπων διε-
τὰ χρομάνια ἀνέφερε βασιλεῖ καίειλθρον
αὐτὸς τὰς ιεράδαιον πλημμελείας γωνεῖα
καθιστῶν βασιλεῖ, εἰδέν τηλον καὶ τοι φίλος
απεστρέψεις οὐτερω ἐπεσεβεύετο. τέτονδον οὐ λαζαρ-
αἰλεξανδρεῖον αὐτὸν ποιεῖν κατενάγκαν

έπει τούτου τούτη φιλίας λόγιας ὅρεσης & ταχεστού
εδέχετο, την βιελεν τῷ ἐναγγελίων ὄκυριλ
λγραπτούχετο, διὰ ταύτης γενν καλαιδέστει
τοῦ ὅρεστην πηγάδιμφο^τ αἵς δὲ εὐθέτετω τα-
ρσοπούδορεστης ἐμαλάσσετο, αἷλλ' ἔμενε με-
ταξύυπων απονο^τ πόλεμο^τ, ταῖς ἐπ-
ωμέσην ψύχεται.

A Cumque Orestes sermones de amicitia
redintegranda minime admireret,
Evangeliorum codicem protendit Cy-
rillus, ejus reverentia pudorem se Oresti
incusorum exigitimans. Sed cum Ore-
stes ne hac quidem ratione emolliretur,
verum inter ipsum ac Cyrillum bellum
implacabile perseveraret, hujusmodi
quidpiam postea contigit.

$K \otimes O$, ω^N .

Εἰσιντοῦ τῶν πορειῶν μοναχοῖς εἰς ἀδελφόπερας ὑπὲρ κυρί-
λης επιτίθενται, φρούστων υπάρχον ἐρέστη
ἴστασιασ.

C A P. XIV.

B *Quomodo Nitrie Monachi, Cyrilli causa
Alexandriam ingressi, seditionem contra
Prefectum Orestem concitarunt.*

ΤΩΣ έτοις ὥρεσι τῆς νυκτὸς μοναχῶν
την, ἐνθερμών ἔχοντες φρέσιμα διπό^Θ
θεοφίλα δρεξάμδροι, στε αὐτοὺς ἐκεῖνοι καὶ
τῷτε δύσκερν αδίκως ἐζώπουλοι, ζῆλον
τιτετέλουσάμδροι, τασθύμων καὶ ταῦτα κυ-
ενεμαχεῖς ταστρέψαντες αφέρδροι εἰν τῶν
ιπατηκον αὐθόρες ταῖς εὖ πεντακοσίες,
καβαλαβόντες την πόλιν, Ἐπιτρέπτιν Ἐπί-
τεύχημας τασγίοντες τὸν ἑπαρχὸν καὶ πεσο-
θεῖς απεκάκυθέντες εἰν εἴλια, καὶ αἱ-
τα πολλὰ τασικέργον· οὗτος, Καστοπόδας
πειρίαν αὐτοὺς ταῦτα κυείλλις γίνεται, ἐνοά
χειπαντεῖναι, εἰν ταῦτα θικετές Ἐπιστόπο-,
οντωνταντινας πόλεις Βεβαπίδας καὶ οὐ πεσο-
θεῖ τοις λεγομέδροις οἱ μοναχοί, εἰς τις δὲ
αὐτῶν αιματοθόνομα, λιθω βάλλει τον
κέντρον τοφαλῆς καὶ πτηρέται μὴ αἴματοι
θόνει τασμάματος· τασχωρέστοιο τα-
κτητηπλίνοισιν, αἷλοι αλλαχέ εἰν τῷ
πηδειασθεντες τοὺς εἰν τῷ βολής τῶν λιθῶν
ιπαῖοι φυλακήμδροι· εἰν τοστάτῳ τοις σωμά-
τοισι τῶν αἰλεξανδρέων δῆμοι, αἰμάντας εὖ
μαχεῖς ταῦτα τὸ ἑπάρχη τασθυμάμενοι· Δ
ιητοῦ μηδιλες πάντας εἰς φυγὴν ἔτει φαν-
τιαμένους τοις συλλαβόντες, ταῦτα τὸν ἑπαρ-
χημάργον οἱ θημοτοῖς τοις νόμοις ἐξειά-
σθαι τοις λιθαῖσιν, Ἐπιτοσθτονέβασα-
νται, οὐ διτοκτέναι· εἰκαί εἰς μακεσσού δὲ
καὶ τὰ φύρδρα γνόμενα τοις κερατεπτι-
καΐσθαις· εἰ μὲν αἷλα καὶ κύριλλοι τὰ
στατατημένες βασιλεῖ· τοις δὲ αἵμα-
τον τοῦτα αἰαλαβάν, καὶ εἰ μιᾶς τῷ εἰ-
ποντι δοτοθήμδρος· οὐομα τέτερην αὐτῶν
οὐδεις, ταυμαστον ἑπεκάλεσε, καὶ μάρτυρε
τημαῖον εἰκέλδυσεν, ἐγκαταίλλον εἰπο-

Quidam ex Monachis qui in Nitria montibus habitabant, ferventeiore animo prædicti, jam inde à Theophilus temporibus, qui eos iniuste adverlus Discorum fratresque ejus armaverat, tum quoque acri zelo incensi, pro Cyrillo fortiter pugnare instituerunt. Egregii igitur ex monasteriis circiter quingenta viri, in urbem veniunt, & Præfectum observant in vehiculo procedentem. Ad quem accedentes, immolatorem eum appellant & paganum, multisque aliis contumelias afficiunt. Ille suspicatus infidias sibi parati à Cyrillo, exclamavit Christianum se esse, & Constantinopoli ab Attico Episcopo baptizatum. Sed cum Monachi verbis illius non attenderent, quidam ex illis, Ammonius nomine, iacto lapide Orestem percussit in capite. Quo vulnere ipse quidem rotus cruento consperitus est: Apparatores vero omnes, paucis exceptis, recedentes, alius alio diffugiunt, leque intraturbam occultant, mortem ex iactu lapidum formidantes. Inter hæc Alexandrinorum populus occurrit, opem Præfecto latus aduersus Monachos. Et alios quidem omnes in fugam vertunt: Ammonium vero comprehensum sustinunt Præfecto. Qui ex præscripto legum publicè tormentis hominem subiciens, eo usque excruciat, quoad vitam ei adimeret. Nec multo post quæ gesta essent principibus significavit. Cyriillus quoque contraria ejus relationi nuntiavit. Ammonii vero corpus receptum, in Ecclesia quadam depositum, eum mutato nomine Thaumasium appellans. Quin etiam Martyrem illum vocari jussit, magnitudinem animi illius